

Щомъ бѣжанцитѣ се научиха, че войската слиза за Шипка, тѣ, въпрѣки прѣдупреждението да не минаватъ Балкана, послѣдваха дружинитѣ. Едни отъ тѣхъ потеглиха за Казанлъкъ, други се размѣстиха по близкитѣ села, а трети се расположиха на бивуакъ не далеко отъ опълчението, — около с. Шипка. Но въпослѣствие, когато настѣпиха Черкезитѣ и баши-бозуцитѣ, мнозина отъ бѣжанцитѣ платиха съ живота си за тая тѣхна неосторожностъ.

Отъ пристигающитѣ отъ долината опълченци и офицери, се научихме, че тамъ врѣмето било великолѣпно. Лѣтното слънце печало така, щото камънитѣ се пукали. Но не ни остана дълго врѣме да завиждаме на другаритѣ си: дружинитѣ скоро напустнаха Шипка. Распространилъ се бѣше слухъ, че неприятеля настѣпвалъ съ голѣми сили отъ къмъ Стара-Загора, Мѣглишъ и Калоферъ. Това извѣстие, впрочемъ, не бѣше не очаквано. Напротивъ, слѣдъ отстъпванието ни отъ Стара-Загора, ний очаквахме противника всѣкидневно, при всичко това, извѣстието произвело голѣма тревога, както между войската, тѣй сѣщо и между населението. Дружинитѣ се приготвили да срѣщнатъ противника. За тѣзи тревога ний се научихме едва на 3 Августъ въ 10 часа вечеръта отъ единъ офицеръ, дошелъ отъ с. Шипка. Не се измина много врѣме, слѣдъ това извѣстие, когато по шосето се зачу силенъ шумъ. Оказа се, че народа расположенъ въ с. Шипка и по околнитѣ села, щомъ се научилъ за настѣпванието на неприятеля, пусналъ се да бѣга по шосето и склона на шипченската възвишенностъ. Но тревогата се оказа фалшива. Извѣстието за настѣпванието на противника бѣше прѣувеличено. Наистина, отъ къмъ Калоферъ настѣпвала една партия Черкези и баши-бозуци около 300 человекъ, но тя била пропѣдена отъ нашитѣ казаки. На бойното поле сѣ били оставени нѣколко убити человекъ и коня, а раненитѣ сѣ биле взети при отстъпванието; отъ наша страна имало убити двама казака и раненъ единъ вахмистръ. Въ сѣщото това врѣме, друга партия — по многочисленна — Черкези и баши-бозуци нападнали на Казан-